

at kunne slaa sig til No med. Tillige tog Landstthinget jo Forbehold paa enkelte Punkter, hvilket maatte forstaaes saaledes, at man forventede dem nærmere undersøgte af Regjeringen. Efter denne Stilling kunde jeg ikke tænke mig det sandsynligt, at man her vilde slutte sig til dette Forslag, og i den Henseende har jeg altsaa set rigtig. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for 9de Kredts (Dam), som siger, at det er ubetinget saaledes, at Enhver, der er Ven af Frihavnen, maa være for dette Forslag. Der kan vistnok være en Del forskellige Meninger om den Ting, og jeg maa gjøre opmærksom paa, skjøndt det er en Gjentagelse fra min Side, at i den Begrundelse, der fremkom i Folkethinget for Vedtagelsen af dette Forslag, blev der ikke nævnt et eneste nyt Moment. Der blev opregnet en Række Spørgsmaal, som skulde undersøges; og det var akkurat de samme Spørgsmaal, som have været fremdragne her, og som have været undersøgte her og undersøgte af Ministeren. Nu kan det jo meget godt være, at man ønsker disse Forhold uubtastede ny Undersøgelse, og at Ministeriet ogsaa er forpligtet til, naar man ønsker det, at give dem en ny Undersøgelse; det synes mig, klart, men jeg finder det lidet sandsynligt, at Landstthinget vil gjøre det. Jeg tror ikke at Rigsdagstidenden foreligger endnu, saa det ærede Thing har ikke kunnet gjøre sig bekendt med Udtalelserne i det andet Thing, men jeg har paahørt dem og kan gjengive dem her. Jeg har sagt, og det er ikke blevet modsagt, at der ikke er et eneste af de der fremdragne Spørgsmaal, som man ønsker besvarede, der ikke har været fremme ved tidligere Behandlinger, og jeg tror, at fra dette Things Side maatte det, hvis man skulde slutte sig til Ønsket om at nedsætte en saadan Kommission, særlig være det, at der var fremkommet saadanne nye Spørgsmaal. Det ærede Medlem nævnedes særlig Spørgsmaalet om Mellemtolden, som Landstthinget ikke skulde have undersøgt nærmere. Det er fuldkommen rigtigt, men det ærede Medlem maa jo vide, at dette Spørgsmaal er indirekte berørt i Landstthingets Vedtagelse her, idet det er studt ud, om jeg saa maa sige; selvfølgelig maa det Forbehold, der er taget i denne Retning i Lovforslaget, forstaaes saaledes, at man forventer, at Regjeringen vil tage Spørgsmaalet op til Undersøgelse. Jeg tror ogsaa nok, at det maa være Regjeringen, som skulde undersøge dette Spørgsmaal, og der er ikke den mindste Tvivl om, at det maa ske. — Det ærede Medlem nævnedes, at det ikke var en parlamentarisk Kommission, der blev foreslaaet. Det er ganske

rigtigt, det er ikke en parlamentarisk Kommission i formel Forstand, saaledes som man har forudsat i Grundloven, men vil det ærede Medlem se paa Indholdet af dette Forslag, vil det ses, at det er den samme Myndighed, man ønsker at tillægge vedkommende Kommission som den, Grundloven fordrer tillagt parlamentariske Kommissioner; det staar tydelig nok at læse i Lovforslaget. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa Lovforslagets Indhold, men kun gjøre opmærksom paa det, som jo dog ogsaa har sin Betydning, at det er en meget vidtgaaende Myndighed, man vil give denne Kommission. Jeg kan meget godt fra det ærede Medlems Synspunkt forstaa Bemærkningen om, at det kunde være heldigt, om Rigsdagens fremragende Medlemmer sad Næret rundt i en Rigsdagskommission, i et Slags permanent Rigsdagsudvalg. Jeg kan godt forstaa, at Nogen kan have denne Mening. Jeg er nu ikke af den Mening, at det vil være heldigt, jeg tror, at det for Administrationen vilde være ganske overordentlig vanskeligt, om man kom ind paa dette. Jeg ser meget godt, at man kan sige: Det er kun i denne Sag, vi ønske det. Men jeg maa tilstaa, at det er ganske vist en Sag, der ligger mig paa Hjerte, men der er flere store Sager end denne, og vilde Rigsdagen give sig til at nedsætte parlamentariske Kommissioner hele Næret rundt, det være nok saa fremragende Rigsdagsmænd, der sidde i dem, vilde der derved fremkomme en ganske ny Institution, som det vilde være overordentlig vanskeligt at passe ind i det konstitutionelle Masineri. Maa ske en saadan Kommission kunde gjøre Gavn, det tør jeg ikke benegte, naar megen Sagkundskab og Dygtighed blev samlet i den, men jeg er overbevist om, at den i mange Henseender vilde gjøre Skade og vilde volde Vanskeligheder baade for Thingene — thi de Medlemmer, som havde siddet Sommeren over i Kommissionen, vilde være overmaade mægtige — men ganske særlig ogsaa for Ministerne.

Dam: Jeg vil dog tillade mig at gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at fordi man er med til at foreslaa en Kommission nedsat for denne Sags Vedkommende, følger deraf ikke, at denne Stik skulde gribe om sig. Der er nemlig et vigtigt Moment til Stede her, som ikke findes ved de allerfleste Sager, og det er dette, at denne Frihavn bør være færdig, inden 3 Aar ere omme, derfor gjælder det af Grunde, som jeg godt kan nævne — det er paa Grund af den holstenske Kanal, der til den Tid er færdig